

Ben Kuyuyum Diyorum

– Ümit Seyhan · 03 Haziran 2018

Benden de yorgun sevdalar
Dil ile, el ile gönül ile eskitmişler
Bazen bir masada bazen bir sokakta
Çekip gidip kaderlerine terk etmişler.

Bende de korkuyor sevdalar
Demir parmaklıklar ardında gül topluyorlar
Koparmayın bülbül ağlar diyorum
Gözlerime bakıp sadece susuyorlar

Ver eleni diyorum en yaşlı olanına
Yıldızlarda nefesini kokluyorum
Ellerini çıkarıyor sakladığı döşünden
Parmakları yanıyor ben üflüyorum

Etrafım karanlık, mekanım ıssız
Yalnızlık yüreğime dolanan
Öyle bir sarmaşık ki,
Arsız mı, arsız .

Bankın diyorum dağda çoban ateşi var
Samanyoluna dalarak şimdi ne hayali kuracaklar?
Bakın gözlerime
Hiç kimse kendi gözlerini görmez
Görmez yüreğinin gözlerinden baktığını
Yanaklarıma süzülen yaşa bakın
Bilmez misin koparak yüreğimden aktığını

Tesir etmiyor en afilli kelimeler
Habil'le Kabil'i gelmiş bana soruyorlar
Ben kuyuyum diyorum
Yüzü ilk kez Yusuf'la aklanan
Yusuf düşünce bağrıma
Cebrail'i ağırlayan

Ben kuyuyum diyorum
İçinde yılan çayan, birde gözyaşlarını
Saklayan..

Ümit Seyhan